

и азъ вѣрвамъ, че тая е единствената причина за тая болестъ. Има още едно друго опасно поражение на овцетѣ и козитѣ. Това сж задрѣстванията, причинени отъ прѣстѣта и растителния черноземъ, които покриватъ трѣвитѣ на пасбищата слѣдъ вѣтроветѣ и дъждоветѣ, и въ послѣдствие животното умира. Шарката върлува много често и съ голѣма сила между овцитѣ и козитѣ. Годишно умиратъ повече отъ 20,000 глави добитѣкъ вслѣдствие на различни епидемии, срѣщу които тукъ разполагатъ съ много малко прѣдпазнителни и цѣрителни срѣдства. Слѣдъ дъждовния и влаженъ сезонъ, когато неразположенитѣ стада прѣдчувствуватъ болестята келебекъ или далакъ, овчарѣтъ коли болния добитѣкъ и се освобождава бърже отъ него, като го продава на касапина. Противъ челиклиме или задушаване, причинено отъ водно-сѣриститѣ изпарения, пускатъ кълвъ отъ челото на животното, лѣкъ малко ефикасенъ Далакѣтъ, казватъ, се лѣкувалъ съ чести потопявания на животното въ студена вода, въ нѣкои отъ изворитѣ на Балкана Противъ шарката правятъ ваксина посрѣдствомъ единъ коприненъ конецъ, прокаранъ съ дълга игла прѣзъ ухото на животното. *Ascaris scabici* или крастата, наричана тукъ гиджикъ, която върлува поспециално между козитѣ, казватъ, минавала съ фрикции отъ овчалои или други мазнини, въ които стриватъ тютюнъ.

Въ околноститѣ на Сливенъ се намиратъ много минерални извори. Азъ ще упомена само главнитѣ, които се ползватъ съ заслужена слава. Това сж лѣджата при Джиново (Джинали лѣджаси), на около два часа западно по пѣтя къмъ Нова-Загора, съ много гореша сѣрна вода; Байраклийската лѣджа (Байракли-лѣджаси), 6 часа западно въ Ново-Загорска околия, изворъ горещъ и солень, Айтоската лѣджа (Аетосъ-лѣджаси) 14 часа източно, сѣренъ изворъ съ срѣдна температура. Когато се пие водата отъ този изворъ дѣйствува много бързо като слабително. Жителитѣ отъ околността я употребяватъ много и при различни случаи, и казватъ че се чувствуватъ много добрѣ. Тия бани не се поддържатъ, и никому не е възложено да ги управлява, нито пъкъ да бди надъ тѣхъ. Всички сж напълно изоставени; нѣкои отъ тѣхъ обаче сж запазили осгатыци отъ сградитѣ, които тукъ древнитѣ римляни сж издигали, защото само тѣ сж съумѣли да прѣцѣнятъ значението и цѣлебността на тия минерални извори, и затова надъ тѣхъ сж издигали великолѣпни постройки.

Сливенъ е единъ отъ най-доходнитѣ и най-производителнитѣ градове на отоманската империя. Той е сжщо така единъ отъ най-важнитѣ и по търговията си и по мѣстоположението си въ подножието на Балкана, за който той се явява като булевардъ и внимателенъ стражъ; и все пакъ този градъ е малко посѣщаванъ и неизвѣстенъ на чужденцитѣ, останалъ е безъ какъвъ да е административенъ потикъ и благодарение на неспособнитѣ чиновници прѣдсталява единъ отъ многото затѣнтени и незнайни краища на тая грамадна империя. Гледката на тая страна отъ височинитѣ на Балкана е възхитителна; при устието на една дълбока долина, която